

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สตรีเป็นผู้ที่มีความหมายมากต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาในระดับครอบครัวซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญมากของการพัฒนาประเทศ เพราะประเทศจะพัฒนาไปได้นั้นต้องขึ้นอยู่กับการพัฒนาของครอบครัว (วัลยา ชูประดิษฐ์, 2527 : 2) ในยุคที่สังคมเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ถ้าสตรีซึ่งเป็น ศูนย์กลางของชีวิตครอบครัว (อุ้นดา นพคุณ, ม.ป.ป., ก. : 62) ได้รับการ ศึกษาที่ดึกดำบรรพ์เปรียบเสมือนเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (change agent) มาสู่ ครอบครัวและสังคมของเธอ เพราะเป็นที่ยอมรับแล้วว่า ให้การศึกษาผู้หญิง หนึ่งคนเปรียบเสมือนให้การศึกษาแก่ครอบครัวหนึ่งทั้งครอบครัว (อุ้นดา นพคุณ, ม.ป.ป. : 15)

ความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์ซึ่งเป็นความรู้เกี่ยวกับการจัดการพัฒนา ทรัพยากรของแต่ละคน ของครอบครัว และของชุมชน เพื่อผลของการดำรงชีวิต อย่างเหมาะสมของคนในครอบครัวและชุมชนโดยส่วนรวม โดยมีเป้าหมายเพื่อการ ท้าทายความเสี่ยงชีพและเพื่อที่จะมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (ประหยัด สายวิเชียร, 2531 ก. : 5) เป็นความรู้ที่เหมาะสมเพื่อการพัฒนาสตรีและการพัฒนาประเทศ ในระดับต่าง ๆ ดังที่ อาบ นาคะจัต (2511 : 1-16) กล่าวว่า วิชาการทางคหกรรมศาสตร์จะเป็นอุปกรณ์และเครื่องมือสำคัญในการสร้างความรู้ ฝีมือ และทัศนคติของแม่บ้าน จำเป็นที่รัฐบาล มหาวิทยาลัย และวิทยาลัยต่าง ๆ จะต้องริบเร่งให้ความช่วยเหลือเพื่อสร้างแม่บ้านไทยสมัยใหม่ ถ้าไม่เป็นเช่นนั้น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะก้าวหน้าไปไม่ได้อย่างถาวร

ในการให้ความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์แก่สตรีในชุมชน มาลาดี มิลินทะบุญย์ (2509 ก. : 1-2) กล่าวว่า นิยมกระทำในรูปแบบของงาน เผยแพร่ ซึ่งเป็นวิธีการให้บริการความรู้ทางการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อให้ สตรีมีความรู้ที่ทันสมัยและช่วยให้มีการเปลี่ยนนิสัยและทัศนคติเดิมมาปฏิบัติวิธีใหม่ ที่ดีกว่า โดยคำนึงถึงความต้องการของบุคคลเป็นสำคัญ สอดคล้องกับหลักการ จัด การศึกษานอกระบบโรงเรียนที่เกียรติกวีรณ อมาตยกุล (2526 : ไม่ปรากฏ เลขหน้า) กล่าวว่า เป็นการจัดการศึกษาเพื่อสนองตอบโอกาสและความ

ต้องการในการเรียนรู้ของบุคคล เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และทัศนคติ ให้กับบุคคลอย่างต่อเนืองตลอดชีวิต

การเผยแพร่ความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์เป็นหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานเผยแพร่ (มาลาลี มิลินทะบุณย์, 2509 ข. : 3) ในฐานะที่เป็นสื่อบุคคล ซึ่งสื่อบุคคลนี้ ชวรัตน์ เขิดชัย (2527 ก. : 34) กล่าวว่า เป็นผู้มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของคน และสามารถสื่อความหมายได้ดีกว่าสื่ออื่น (สุนทร สุนันท์ชัย, 2529 ก. : 167) แต่เนื่องจากความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์ครอบคลุมหลายสาขาวิชา เช่น อาหารและโภชนาการ การจัดการกิจการของครอบครัว การเงินและธุรกิจครอบครัว การอนามัยทั่วไป การอนามัยแม่และเด็ก และการวางแผนครอบครัว การส่งเสริมอาชีพ เป็นต้น (เอกสารโครงการจัดตั้งหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาคหกรรมศาสตร์ชั้นมูลฐาน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ม.ป.ป., ก. : 4-8) สตรีแต่ละคนจึงอาจต้องการความรู้ต่างสาขาวิชากันไป ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้และรับข่าวสารความรู้ของบุคคลหลายประการ ได้แก่ กรอบประสบการณ์ วัย อาชีพ การศึกษา สถานภาพทางสังคม สถานภาพทางเศรษฐกิจ ความสามารถหรือความชำนาญในการถ่ายทอดความคิดของผู้ให้ข่าวสารความรู้ (ธนวดี บุญลือ, 2528 ก. : 18-21, 28-40) การศึกษาการเผยแพร่ความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์ของสื่อบุคคลกับการรับความรู้ การตอบสนองความต้องการ และการนำความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์ที่ได้รับการเผยแพร่จากสื่อบุคคลไปใช้ในชีวิตประจำวันของสตรี จะทำให้ทราบข้อมูลเพื่อใช้ในการปรับปรุงการจัดการศึกษาจากระบบโรงเรียนทางด้านคหกรรมศาสตร์ โดยอาศัยการเผยแพร่ความรู้ของสื่อบุคคล และจะทำให้ได้ข้อมูลเพิ่มขึ้น เพื่อประมวลผลให้ทราบถึงความต้องการของสตรีในชุมชนหนึ่ง ๆ อันจะทำให้ผู้จัดการศึกษจากระบบโรงเรียนทางด้านคหกรรมศาสตร์ สามารถจัดโครงการ และส่งเสริมตัวกลางในการเผยแพร่ความรู้ที่เหมาะสมกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายที่จะให้ความรู้มากที่สุด ทั้งในด้านเนื้อหาและวิธีการเผยแพร่ความรู้ ซึ่งจะทำให้การจัดการศึกษจากระบบโรงเรียนทางด้านคหกรรมศาสตร์เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคม โดยเฉพาะในพื้นที่ที่ยังประสบปัญหาทางด้านความเป็นอยู่ให้มีความดีมากยิ่งขึ้น เอื้อต่อความสำเร็จในการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน

จากการศึกษาเกี่ยวกับสื่อบุคคลทางด้านคหกรรมศาสตร์ของ ทศนีย์ ลิมสุวรรณ และคณะ (2531 ก. : 36, 45) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการทุนอุดหนุนการศึกษาในระบบทางไกลสำหรับสตรีในชนบท โดยติดตามผู้เรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาคหกรรมศาสตร์

ชั้นมูลฐานของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชใน 17 จังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ผู้เรียนสามารถให้คำแนะนำผู้อื่นได้และเป็นที่ไว้วางใจของผู้ที่อยู่ในครอบครัวเดียวกันและผู้ที่อยู่ในชุมชนเดียวกัน และจากการสัมภาษณ์ ทศนิยม ลัมสุวรรณ เมื่อวันที่ 25 มกราคม 2532 ได้ทราบว่าการศึกษาดังกล่าวเป็นการประเมินความรู้และประโยชน์ที่ผู้เรียนได้รับ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของการเรียน เป็นการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียน ยังไม่ได้ศึกษาไปถึงการบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับไปเผยแพร่ การศึกษาต่อไปในประเด็นนี้จะมีประโยชน์ทั้งในแง่ของความสมบูรณ์ในการติดตามผู้เรียน และในแง่ของการแพร่กระจายความรู้ไปยังกลุ่มสตรีอื่น ๆ ซึ่งหมายถึงประโยชน์ที่สังคมภายนอกได้รับจากหลักสูตรของมหาวิทยาลัย โดยผ่านผู้เรียนตามหลักสูตรในฐานะที่เป็นสื่อบุคคลตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

จากเหตุผลที่กล่าวมาประกอบกับการศึกษาของ ทศนิยม ลัมสุวรรณ และคณะ ที่เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการติดตามผู้เรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาเกษตรกรรมศาสตร์ชั้นมูลฐานของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชซึ่ง เป็นสื่อบุคคลทางด้านเกษตรกรรมศาสตร์ตามความคาดหวังของหลักสูตร โดยกระทำการศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แต่ยังมีได้ศึกษาลึกไปถึงการทำหน้าที่สื่อบุคคลเผยแพร่ความรู้ทางด้านเกษตรกรรมศาสตร์ทั้งในด้านเนื้อหาและวิธีการ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิจัยเรื่อง "การศึกษการเผยแพร่ความรู้ การรับความรู้ การตอบสนองความต้องการ และการนำความรู้ทางด้านเกษตรกรรมศาสตร์ชั้นมูลฐานไปใช้ในชีวิตประจำวันของสตรีในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเนื้อหาและวิธีการเผยแพร่ความรู้ด้านเกษตรกรรมศาสตร์ชั้นมูลฐานของสื่อบุคคลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อศึกษาการรับความรู้ด้านเกษตรกรรมศาสตร์ชั้นมูลฐานของสตรีที่ได้รับการเผยแพร่ความรู้ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. เพื่อศึกษาการตอบสนองความต้องการความรู้ด้านเกษตรกรรมศาสตร์ชั้นมูลฐานของสตรีที่ได้รับการเผยแพร่ความรู้ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4. เพื่อศึกษาการนำความรู้ด้านคหกรรมศาสตร์ขั้นมูลฐานไปใช้ในชีวิตประจำวันของสตรีที่ได้รับการเผยแพร่ความรู้ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยนี้จะศึกษาเฉพาะความรู้ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาคหกรรมศาสตร์ขั้นมูลฐานของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เท่านั้น

2. ประชากรในการวิจัยนี้ได้แก่สตรี 2 กลุ่ม คือ

2.1 สตรีที่เป็นสื่อบุคคล ได้แก่ ผู้เรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาคหกรรมศาสตร์ขั้นมูลฐานมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ระหว่างปี พ.ศ. 2526 ถึงปี พ.ศ. 2531 และเป็นผู้ที่ได้ทำการเผยแพร่ความรู้ที่ได้จากหลักสูตรไปยังสตรีกลุ่มอื่น ๆ ภายหลังสำเร็จการศึกษา

2.2 สตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เป็นผู้ที่เคยได้รับการเผยแพร่ความรู้ด้านคหกรรมศาสตร์ขั้นมูลฐานจากสื่อบุคคลในข้อ 2.1

3. การวิจัยนี้จะศึกษาเฉพาะจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 6 จังหวัด คือ หนองคาย นครพนม กาฬสินธุ์ มหาสารคาม บุรีรัมย์ และอุบลราชธานี ทั้งนี้ เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านงบประมาณและเวลาของผู้วิจัย

4. ตัวแปรที่วิจัยมีดังนี้

4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

4.1.1 ตัวแปรเกี่ยวกับสื่อบุคคล ได้แก่

- อายุ
- ภูมิหลังทางการศึกษา
- สถานภาพทางสังคม
- สถานภาพทางเศรษฐกิจ

4.1.2 ตัวแปรเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของสตรีที่ได้รับการ
เผยแพร่วามรู้ ได้แก่

- อายุ
- สถานภาพการสมรส
- การศึกษา
- การเป็นสมาชิกกลุ่ม
- ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

4.2.1 เนื้อหาและวิธีการเผยแพร่วามรู้ด้าน
ศาสตร์ขั้นมูลฐานของสื่อบุคคล

4.2.2 การรับความรู้อด้านศาสตร์ขั้นมูลฐานของสตรี
ที่ได้รับการเผยแพร่วามรู้

4.2.3 การตอบสนองความต้องการความรู้อด้านศาสตร์ขั้น
มูลฐานของสตรีที่ได้รับการเผยแพร่วามรู้

4.2.4 การนำความรู้อด้านศาสตร์ขั้นมูลฐานไปใช้
ในชีวิตประจำวันของสตรีที่ได้รับการเผยแพร่วามรู้

ข้อตกลงเบื้องต้น

กลุ่มตัวอย่างประชากรตอบแบบสัมภาษณ์ตามความเป็นจริง และแสดง
ความคิดเห็นตามความรู้สึกที่แท้จริง

ความจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. ความรู้อด้านศาสตร์ขั้นมูลฐาน หมายถึง เนื้อหาวิชาตาม
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาขั้นมูลฐานของมหาวิทยาลัย-
สโทยัทยธรรมาธิราช ซึ่งประกอบด้วยรายวิชา 8 รายวิชา ๆ ละ 8 เรื่อง ดังนี้

- 1.1 อาหารและโภชนาการพื้นฐาน
 - 1.1.1 โรคขาดอาหาร
 - 1.1.2 อาหารที่มีประโยชน์
 - 1.1.3 การเลือกอาหาร
 - 1.1.4 การทำอาหารอย่างถูกต้อง
 - 1.1.5 การกินอาหาร
 - 1.1.6 เก็บถนอมอาหารไว้กินวันหน้า
 - 1.1.7 การจัดครัวและการเก็บล้าง
 - 1.1.8 การจัดงานเลี้ยง

- 1.2 การจัดการกิจการของครอบครัว
 - 1.2.1 ครอบครัวแสนสุข
 - 1.2.2 รู้ใช้รู้จ่าย
 - 1.2.3 เลี้ยงดูลูกรัก
 - 1.2.4 คุณธรรมในครอบครัว
 - 1.2.5 นุ่งเจียม ท่อมเจียม
 - 1.2.6 ทำบ้านให้น่าอยู่
 - 1.2.7 เสริมสร้างชีวิตครอบครัว
 - 1.2.8 ความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้าน

- 1.3 การอนามัยทั่วไป
 - 1.3.1 การรักษาพยาบาลเบื้องต้น
 - 1.3.2 โรคและการป้องกันโรค
 - 1.3.3 การดูแลผู้ป่วยและคนพิการ
 - 1.3.4 รักษาความสะอาดบ้านและแวดล้อม
 - 1.3.5 น้ำดื่มและน้ำใช้
 - 1.3.6 การกำจัดสิ่งปฏิกูล
 - 1.3.7 ส้วมและการใช้ส้วม
 - 1.3.8 การรักษาสุขภาพตนเองและครอบครัว

- 1.4 การเงินและธุรกิจครอบครัว
 - 1.4.1 ความรู้เรื่องสหกรณ์
 - 1.4.2 บริการซื้อขายหลายแบบ
 - 1.4.3 การเงินและความรู้เรื่องธนาคาร

- 1.4.4 แหล่งเงินทุนในท้องถิ่น
- 1.4.5 การซื้อขายผลผลิต
- 1.4.6 ทามาค้าขายในครอบครัว
- 1.4.7 การสร้างมนุษยสัมพันธ์ในธุรกิจ
- 1.4.8 การประกันภัยและประกันชีวิต

1.5 ผู้นำสตรีกับสังคมชนบท

- 1.5.1 ระบอบประชาธิปไตยกับครอบครัว
- 1.5.2 การภาษีอากร
- 1.5.3 กฎหมายกับชีวิตประจำวัน
- 1.5.4 บริการของหน่วยงานในชุมชน
- 1.5.5 บทบาทของภริยานักปกครอง
- 1.5.6 สตรีกับแนวทางพัฒนาท้องถิ่น
- 1.5.7 การป้องกันสารพัดภัย
- 1.5.8 การป้องกันสาธารณภัย

1.6 การอนามัยแม่และเด็ก และการวางแผนครอบครัว

- 1.6.1 ความรู้เรื่องเพศศึกษา
- 1.6.2 พันธุกรรม
- 1.6.3 การเลือกคู่ครอง
- 1.6.4 การปฏิบัติตัวขณะตั้งครรภ์
- 1.6.5 การคลอดและหลังคลอด
- 1.6.6 การเลี้ยงดูทารก
- 1.6.7 การวางแผนครอบครัว
- 1.6.8 วิธีการและบริการวางแผนครอบครัว

1.7 การส่งเสริมอาชีพ

- 1.7.1 งานดอกไม้ประดิษฐ์
- 1.7.2 งานขายอาหารเป็นอาชีพ
- 1.7.3 งานเย็บปักถักร้อยและงานประดิษฐ์เศษวัสดุ
- 1.7.4 งานตัดเย็บเสื้อผ้า
- 1.7.5 งานจักสาน
- 1.7.6 งานปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์
- 1.7.7 งานปลูกไม้ดอก ไม้ประดับ
- 1.7.8 งานรับดูแลเด็ก

1.8 การอยู่อย่างไทย

- 1.8.1 ความรู้เรื่องไทย
- 1.8.2 ศาสนากับชีวิตประจำวัน
- 1.8.3 ประเพณีชีวิต
- 1.8.4 อ่านเป็น
- 1.8.5 เขียนเป็น
- 1.8.6 พูดเป็น
- 1.8.7 ฟังเป็น
- 1.8.8 คิดเป็น

2. สื่อบุคคล หมายถึง ภริยาของกานัน ภริยาของผู้ใหญ่บ้าน ภริยาของแพทย์ประจำตำบล ภริยาของสารวัตรกานัน ภริยาของนักปกครองตำแหน่งอื่น ๆ และข้าราชการและลูกจ้างสตรีสังกัดกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นผู้เรียนและสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา-ศาสตรบัณฑิตชั้นมูลฐานของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ระหว่างปี พ.ศ. 2526 ถึง พ.ศ. 2531 และได้ทำการเผยแพร่ความรู้ที่ได้รับจากหลักสูตรไปยังสตรีกลุ่มอื่น ๆ ภายหลังจากสำเร็จการศึกษา

3. สตรีที่ได้รับการเผยแพร่ความรู้ หมายถึง สตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เคยได้รับการเผยแพร่ความรู้ด้านคหกรรมศาสตร์ชั้นมูลฐานจากสื่อบุคคล

4. การเผยแพร่ความรู้ หมายถึง การถ่ายทอดเนื้อหาความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์ชั้นมูลฐานที่ถูกต้องและเหมาะสม โดยการส่งเสริมให้ได้ปฏิบัติจริง เพื่อให้ผู้รับการเผยแพร่มีการเปลี่ยนแปลงนิสัยและทัศนคติเดิมมาเป็นปฏิบัติวิธีใหม่ที่ดีกว่าด้วยการใช้วิธีการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

4.1 วิธีสอนที่ก่อให้เกิดอิทธิพลทางอ้อม เป็นการถ่ายทอดความรู้จากบ้านหนึ่ง ไปอีกบ้านหนึ่ง

4.2 วิธีการสอนที่เข้าถึงมวลชน ได้แก่

- การให้ข่าวสารประเภทความรู้
- จัดหมายเวียน
- วิทยุ โทรทัศน์

- นิทรรศการ
- เอกสารประเภทความรู้
- โปสเตอร์

4.3 วิธีสอนที่เข้าถึงประชาชนเป็นกลุ่ม ได้แก่

- การประชุมแบบธรรมดา
- การประชุมที่มีการสาธิตประกอบ
- การประชุมเพื่ออบรมผู้นำในท้องถิ่น
- การจัดสอนเป็นชั้น ๆ

4.4 วิธีการสอนที่เข้าถึงประชาชนเป็นรายบุคคล ได้แก่

- การสาธิต
- การไปเยี่ยมตามบ้าน
- การที่มีผู้มาปรึกษาปัญหา
- การโต้ตอบจดหมาย

5. การรับความรู้ หมายถึง การได้ข้อมูลความรู้ด้านคหกรรมศาสตร์ชั้นมูลฐานจากสื่อบุคคล ด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่สื่อบุคคลที่ใช้ในการเผยแพร่ความรู้

6. การตอบสนองความต้องการ หมายถึง ความคิดเห็นเชิงเปรียบเทียบของสตรีที่ได้รับการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับความรู้ด้านคหกรรมศาสตร์ชั้นมูลฐานที่ตนต้องการกับความรู้ด้านคหกรรมศาสตร์ชั้นมูลฐานที่ได้รับการเผยแพร่จากสื่อบุคคล

7. การนำความรู้ด้านคหกรรมศาสตร์ชั้นมูลฐานไปใช้ในชีวิตรประจำวัน หมายถึง การนำความรู้ด้านคหกรรมศาสตร์ชั้นมูลฐานที่ได้รับการเผยแพร่จากสื่อบุคคลไปแก้ปัญหา และประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตรประจำวัน

8. ภูมิหลังทางการศึกษาของสื่อบุคคล หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของสื่อบุคคลก่อนเข้าศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาคหกรรมศาสตร์ชั้นมูลฐาน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

9. สดวนภาพทางสังคมของสื่อบุคคล หมายถึง ลักษณะของการอยู่ในชุมชนของสื่อบุคคลซึ่งแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

ก. อยู่ในชุมชนในฐานะภริยาของผู้มีตำแหน่งหน้าที่ในชุมชน ซึ่งได้แก่ ภริยาของกำนัน ภริยาของผู้ใหญ่บ้าน ภริยาของแพทย์ประจำตำบล ภริยาของสารวัตรกำนัน ภริยาของนักปกครองตำแหน่งอื่น ๆ

ข. อยู่ในชุมชนในฐานะข้าราชการหรือลูกจ้างสังกัดกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบสภาพการเผยแพร่และการรับความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์ขั้นมูลฐานในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. ได้ทราบข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาคหกรรมศาสตร์ขั้นมูลฐานมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

3. นำผลที่ได้จากการวิจัย เป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลเบื้องต้นเพื่อการปรับปรุงเนื้อหาและหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาคหกรรมศาสตร์ขั้นมูลฐาน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย